

Publicerad 2023-12-27 05:05 av Lyrik

Den första översättningen är metrisk, de övriga är likrytmiska. Den metriska följer en viss uppbyggnad som inte helt liknar den i ursprungstexten men de likrytmiska följer samma antal stavelser, det vill säga, samma struktur som den i ursprungstexterna.

A.Haushofer St. 80/H. Hesse - Der Geliebten/T. Storm - Trost

Jag drömmer jämt om natten och på dygnet.

Ty tiden lönlös är. Jag må förgäta
att stunden liksom veckans tidsfrist mäta
om de ej lyckas väcka mina minnen.

Dock drömmar ock förnimma tidens hand,
jag vaknar sen ur nyckelns starka sorl,
från lunchsamtal till soppanns stora skål
och tar mig samman, förberedd för dan.

Sen vet jag, som av drömmar väldigt störd,
hur man sig känner i den sista stunden,
som, alltid av en roderlös båt bunden,

ock Niagaras fall och då har hört.
Och havets vågor slå mot båtens kant
och rinna snabbt. Och bunden - är sin hand.

Ich träume viel bei Nacht und viel bei Tag.
Die Zeit ist ohne Wert. Ich kann vergessen,
Der Stunde wie der Woche Gang zu messen,
Wenn ich mich nicht auf sie besinnen mag.

Doch wittern auch die Träume wohl die Zeit —
Erwach ich dann vom Dienstgeklirr der Schlüssel,
Vom Mittagsruf nach meiner Suppenschüssel,
Und raffe mich, zum Täglichen bereit:

Dann weiss ich, aus dem Träumen aufgestört,
Wie einer fühlt in seinen letzten Stunden,
Der, an ein ruderloses Boot gebunden,

Den Fall des Niagara tosen hört.
Die Wasser schlagen an des Bootes Rand.
Sie strömen rasch. Gebunden — ist die Hand.

Åter rör mitt träd's löv nedåt sig
och av mina blommor vissnar blott en,
dock förundrad i ett otydligt sken,
livets virriga dröm hälsar mig.

Tomheten den skådar omkring mig
lömskt, i valvet dock med tröst, i skratt
brister ljusets glimt den hela natt.
Närmare sin bana rör det sig.

Lycklig stjärna, du som natten min
frälser, dit mitt öde närmre når,
ser du hur mitt hjärta stilla slår,
står och dig en hälsning ger så fin?

Se, nu fylls min blick med enslighet
Intill dig kan jag blott vakna sakta,
kan jag åter gråta, åter skratta,
och dig tilltro samt din skicklighet.

Wieder fällt ein Blatt von meinem Baum,
Wieder welkt von meinen Blumen eine,
Wunderlich in ungewissem Scheine
Grüßt mich meines Lebens wirrer Traum.

Dunkel blickt die Leere rings mich an,
Aber in der Wölbung Mitte lacht
Ein Gestirn voll Trost durch alle Nacht,
Nah und näher zieht es seine Bahn.

Guter Stern, der meine Nacht versüßt,
Den mein Schicksal nah und näher zieht,
Fühlst du, wie mein Herz mit stummem Lied
Dir entgegenharrt und dich begrüßt?

Sieh, noch ist voll Einsamkeit mein Blick,
Langsam nur darf ich zu dir erwachen,
Darf ich wieder weinen, wieder lachen
Und vertrauen dir und dem Geschick.

Förstå att vad än hända må,
finns du, så faller dagen på.

Och siktar den mot jordens sfär,
där du är min, jag hemma är.

Jag ser ditt kära ansikte,
dock framtidens skuggor ser jag icke.

So komme, was da kommen mag!
So lang du lebest, ist es Tag.

Und geht es in die Welt hinaus,
Wo du mir bist, bin ich zu Haus

Ich seh dein liebes Angesicht,
Ich sehe die Schatten der Zukunft nicht.

(Vänligen använd ej dessa översättningar utan tillstånd.)

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lyrik med Poeter.se id #232279 innehar upphovsrätten